

Way back stage

Det er tidlig vår og vi er back stage på en teaterforestilling hvor alle som spiller uviktige roller sitter samlet på en liten rad stoler i et hjørne. I den brokete forsamlingen har vi en som spiller et tre. En annen spiller fugl nummer fem. En annen spiller kappebæreren til prinsen. De viktige skuespillerne sitter lenger borte ved et flott bord med canapeer og champagne nærmere scenen.

De mislykkede skuespillerne deler historier om sine mest mislykkede oppdrag gjennom sin karriere og de andre ulykksalige skuespillerne gir sin anerkjennelse etter skuespilleren har fullført sin historie for så å prøve å toppe den med sin egen.

Regler:

Alle spillere har hver sin fulle fyrstikkeske. Spillerne går på rundgang og forteller sine historier om tidligere oppdrag de har gjort og prøver å søke anerkjennelse hos de andre og overgå hverandre med historier om en dårlig rolle de har hatt eller hvor urettferdig de har blitt behandlet.

Den som sist var på teaterforestilling begynner å fortelle. Etter å ha beskrevet utseendet til sin karakter begynner historiene.

Historiene begynner gjerne med;

«Hmh, det der er ingenting, du skulle vært der når jeg...»

eller

«Håh, det minner meg om da jeg måtte...»

og avsluttes gjerne med

«Nei, det er en av de verste jobbene jeg har gjort»

Etter en skuespiller har fortalt sin historie gir de andre spillerne en anerkjennelse i form av fyrstikker fra fyrstikkesken sin. Gode/morsomme/bisarre historier får flere fyrstikker jo bedre de er.

Alle historier får minimum én fyrstikk og maksimum ti.

Når en spiller er ferdig med å fortelle sin historie begynner spilleren til venstre med sin historie. Og slik fortsetter det til eskene er tomme.

Spillere kan også la sin karakter bli kalt ut på scenen igjen når det er deres tur og så beskrive en ny og like uviktig karakter som kommer back stage igjen for å dele nye historier.

Spillet er slutt når alle er tomme for fyrstikker i esken sin og tiden har kommet for å telle opp hvor mange fyrstikker spillerne har fått tildelt i haugene foran seg.

Spilleren som har fått tildelt flest fyrstikker vinner. Vinneren har fortalt så gode historier at ryktet går på settet, dette fører til at skuespilleren får æren av å få en rolle med replikker ved neste teaterforestilling.

Spillerne som ikke vant får lov å beskrive hvordan dette utspiller seg.

Eksempel på spill:

Karita, Eivind, Michael og Andreas har satt seg ned for å spille. Alle har en full fyrstikkeske. Karita var sist på teater og så Operafantomet så hun begynner.

Karita: Ok, så jeg er en femtito år gammel dame og jeg er kledd ut som bakenden av en hest. Jeg tar meg en sigg mens jeg ser bort på dere.

«Fyffader, dette er en ordentlig drittjobb, men det slår ikke den gangen jeg spilte parykken til Dovregubben i Per Gynt. Var jo ikke ett hår på huet hans så jeg måtte holde meg fast i øyenbryna. På siste forestilling svetta han så mye at jeg sklei rett av skolten hans og havna nedi orkesteret. Nei, det er en av de verste jobbene jeg har gjort»

Karita har nå fortalt sin historie, de andre spillerne ser over fyrstikkene i esken sin og vurderer hvor mange de skal gi.

Eivind digget historien og velger å legge ni fyrstikker foran Karita

Michael syntes også historien var god, men vil spare litt på stikkene og velger å legge sju fyrstikker foran Karita

Andreas var noe mer avmålt og legger kun fire fyrstikker foran Karita etter denne historien.

Så går turen videre til neste spiller som beskriver sitt utseende og begynner sin historie.

Til slutt har alle brukt opp fyrstikkene i esken sin, spillet er slutt og spilleren med flest fyrstikker i haugen foran seg vinner. Denne gangen sitter Karita igjen som vinner med 53 fyrstikker og de andre spillerne beskriver hvilken ærefull rolle *med* replikker hun får ved neste forestilling.